

bestået en rimelig tid. En regel om, at der skulle kunne ydes hjælp til en *studerende ægtefælles underhold*, hvis den anden ægtefælle kom i forbigående økonomiske vanskeligheder, ville stride mod socialministeriets praksis vedrørende forsorgslovens § 54, hvorefter der i almindelighed ikke kan ydes hjælp til værnepligtiges studerende hustruer. På den anden side er bestemmelserne i lovforslagets §§ 37 og 38 så elastisk formuleret, at det ikke vil være udelukket at yde hjælp til underhold af *den af ægtefællerne, der kommer i vanskeligheder*, uanset at den anden ægtefælle er under uddannelse, hvis en afbrydelse af uddannelsen vil betyde et afgørende brud på ægteparrets fremtidsplaner og muligheder for senere at klare sig. Der findes således ikke grundlag for at ændre formuleringen af bestemmelsen.

*ad § 83:* Reglerne om visitationsudvalgets sammensætning bygger på et forslag i socialreformkommissionens 2. betænkning. Efter forslaget skal der i udvalget være repræsentanter for såvel amtskommunens sygehusvæsen (fortrinsvis en afdeling for medicinsk langtidsbehandling) som embedslægevæsenet. Side 112 i socialreformkommissionens 2. betænkning er det yderligere anført, at kommunen bør have ansvaret for, at den enkelte sag er tilstrækkeligt oplyst, og i denne forbindelse må sikre, at pensionistens egen læge har udtalt sig om den pågældendes plejebehov. Dette vil blive ind-

skærpet kommunerne i et af de cirkulærer, der udsendes i tilknytning til bistanndsloven. Det synes herefter ikke påkrævet at lade en alment praktiserende læge indtræde som fast medlem af visitationsudvalget.

*ad § 101:* Da det forekommer vanskeligt at skønne over, hvor stort det fremtidige behov vil være for svangre- og mødrethjem, har man ikke ved lovforslagets udarbejdelse villet skabe regler, der pålægger amtsrådene en pligt til at oprette og drive sådanne hjem. Hensigten har blot været at give mulighed for, at mødrethjælpsinstitutionernes nedlæggelse kan drives videre på amtskommunal basis.

*ad § 115:* Efter praksis omfattes sclerose-ramte af reglerne for vanføre. Der er ingen realitetsforskel mellem lægeforeningens forslag til formulering af bestemmelsens sidste to linier og den formulering, der er anvendt i lovforslaget.

*ad § 126:* Der er efter socialministeriets opfattelse ikke i almindelighed behov for medvirken fra en læge med psykiatrisk eller børnepsykiatrisk speciallægeanerkendelse ved det sociale udvalgs behandling af sager om hjælpeforanstaltninger uden samtykke. Såfremt årsagen til udvalgets indgriben er psykiske vanskeligheder hos barnet, vil det påhvile udvalget at søge dette nærmere belyst gennem tilvejebringelse af en erklæring fra en specialist i børnepsykiatri.